

Je blijft met de doden praten

Het is gewoon met de doden te praten
Het gekke is, ze zijn vertrouwder
geworden dan bij leven.

Niet dat zij antwoorden op werkelijke vragen
– Hoe het is gestorven te zijn –
Ze beamen eerder het allerliefste.

Op mompeltoon stroomt alledaags gesprek
'Wat een mistig weer vandaag', 'De koffie smaakt',
'Kant-en-klare maaltijdsalades zijn voor luie mensen
zoals wij'
'Weet je nog, die ene film van de jonggestorven
Vivien Leigh? In, kom, hoe heet die bioscoop?'
Ook afgebroken.

Samen praten en zwijgen op verlaten avonden
Mijmeren voorbij de verschillen die ooit waren
De doden, ze verdwijnen nooit.

Eric de Rooij

